εἶνε πιθανώτατον ὅτι τὸ μεσημβρινὸν μέρος τῆς Σουηδίας κατῳκεῖτο ὑπὸ τῶν Λαπώνων. Οὗτοι πιθανῶς εἶνε οἱ divergar (οἱ νάνοι) περὶ τῶν ὁποίων πραγματεύονται τὰ συγγράμματα τῶν ὑπερβορείων κατοίκων. Ἀκολούθως δὲ ἀφιχθέντες οἱ Φινλανδοὶ, ἐξήλασαν πρὸς Ἄρκτον τὰς νομαδικὰς αὐτῶν φυλάς. Οἱ Φινλανδοὶ εἶχον ἤδη τινὰς γνώσεις τῆς βιομηχανίας καὶ γεωργίας· καὶ ἴσως εἶνε ἐκεῖνοι, τοὺς ὁποίους αἱ ἀρχαῖαι παραδόσεις καλοῦσι jottar (γίγαντας) Βραδύτερον οἱ Ἄσοι προεχώρησαν εἰς τὴν Σκανδιναβίαν· τότε δὲ πάλη τις συνέβη μεταξὺ ἐκείνων καὶ τῶν γιγάντων. Καὶ αὕτη μήπως εἶνε ἡ πάλη ἐκείνη τῶν γιγάντων καὶ τῶν Ἄσων περὶ ἧς τοσοῦτον ἐπαναλαμμένως μνημονεύουσι τὰ ῥηθέντα συγγράμματα, καὶ ἥτις ἐνῷ ἀνῆκεν εἰς τὴν ἱστορίαν, μετέβη εἰς τὴν μυθολογίαν;

Ὁ Γέϊερ εἰς τὸν ἐπιστημονικὸν αὐτοῦ πίνακα τῶν χρονικῶν τῆς Ἄρκτου συγκατατάσσει τὰς τρεῖς ταύτας μεταναστεύσεις τοῦ λαοῦ· πότε ὅμως, καὶ πῶς αὗται ἔλαβον χώραν, εἶνε σχεδὸν ἀδύνατον ν' ἀποδειχθῇ.

Ἡ ἱστορία τῆς Σουηδίας κατὰ τὸ ᾆσμα τῶν Ἀσκαλώνων, (1) καὶ κατὰ τὸ βιβλίον τοῦ Σνόρου Στουρλεσόνη ἀναβαίνει μίαν ἑκατονταετηρίδα σχεδὸν πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως· ἡ δὲ ἱστορία τῶν Φινλανδῶν εἶνε μόλις σημειωμένη εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντου αἰῶνος, καθ' ἣν ἐποχὴν πᾶσα ἡ χώρα αὕτη ἦτον εἰσέτι εἰδωλολάτρις. Οὐδὲν στοιχεῖον τοῦ πολιτισμοῦ δὲν εἶχεν ἤδη εἰσχωρήσει εἰς τὸ μέσον τῆς ἀγνώστου ταύτης φυλῆς. Ὁ λαὸς ἐκαλλιέργει ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ἀγρούς τινας ὀλίγον εὐφόρους, τοῦ λοιποῦ ἔζη διὰ τῆς θήρας καὶ τῆς ἁλιείας ἢ τῆς πειρατείας. Ὁ ἅγιος Ἐρρίκος βασιλεὺς τῆς Σουηδίας ἀπεφάσισε νὰ τὸν μεταβάλλῃ, ἀνεχώρησε λοιπὸν κατὰ τὸ 1156 ἢ 1157 ἔτος, καὶ προχωρήσας πρὸς ἀνατολὰς τῆς Φινλανδίας, καθυπέταξε πολλὰς ἐπαρχίας, ἔνθα ἀφῆκε μίαν ἀποικίαν. Ἱεράρχης τις τὸν συνώδευσεν εἰς τὴν στρατείαν ταύτην, ἦτον δὲ ὁ Ἐπίσκοπος Ἐρρίκος Ἀγλῆς ὅστις φλεγόμενος ὑπὸ τοῦ ζήλου τοῦ νὰ διαδώσῃ τὸν χριστιανισμὸν, παρῄτησεν ἀδιστάκτως τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ ἐπισκόπου, καὶ ἐνηγκαλίσθη τὰς ἐπιπόνους ἐργασίας τοῦ ἱεραποστόλου. Διέτρεξε τὴν χώραν, ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον, ἐβάπτισεν ἀνθρώπους τινὰς, καὶ ἀκολούθως ἐτελεύτησε θῦμα τῆς πίστεώς του. Εἷς τῶν ἀγρίων ἐκείνων ἀνθρώπων, πρὸς οὓς δὲν ἐφοβεῖτο ν' ἀποτείνῃ τὰς κατηγορίας, τὸν ἐφόνευσε, διὰ νὰ μὴ ἀκούῃ πλέον τὰς διδασκαλίας του. Βραδύτερον ὅμως ἁγιάσας, ὑπῆρξεν ὁ προστάτης τῆς Φινλανδίας· δὶ ὃ πρὸς τιμὴν αὐτοῦ ᾠκοδόμησαν μεγαλοπρεπῆ τινα ἐκκλησίαν εἰς τὴν Ἄβον καὶ ἐνέκλεισαν τὰ ἅγια αὐτοῦ λείψανα εἰς ἀργυροῦν κιβώτιον, τὰ ὁποῖα πολλάκις ἐθαυματούργησαν.

Μετὰ τὸν ἐπίσκοπον Ἐρρίκον ἕτεροι Σουηδοὶ ἱεραποστολοι ἦλθον εἰς τὴν Φινλανδίαν· ἀλλ' οὗτοι ὀλίγον ἐπωφέλησαν εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ λαοῦ, διότι ἐξ ἑνὸς μέρους τὰ προληπτικὰ ἔθιμα τῆς εἰδωλολατρείας ἦσαν βαθύτατα ἐγκεχαραγμένα εἰς τὰς ψυχὰς τῶν βαναύσων αὐτῶν φυλῶν, ὥστε ἤθελεν εἶσθαι ἀδύνατον νὰ ἐξαφανίσωσιν αὐτὰς διὰ μιᾶς· ἐξ ἑτέρου δὲ οἱ Σουηδοὶ ἱερεῖς μὴ γνωρίζοντες τὴν γλῶσσαν ἐκείνων ἦσαν ἠναγκασμένοι νὰ προσφεύγωσιν εἰς διερμηνεῖς, καὶ οὕτως ἡ διδαχὴ των καθίστατο πολὺ ἐκτενής, ἀλλ' ὀλίγον ἐπαγωγός· ὁ δὲ ἀνεπιτήδειος διερμηνεὺς συνέτεμνεν αὐτὴν τοσοῦτον, ὥστε καθίστα αὐτὴν ἀγνώριστον. Μετὰ μακροῦ χρόνου προσπάθειαν καὶ ἐπιμονὴν συνεῖδον οἱ ἱεροκήρυκες ὅτι εἶχον ἐπιτύχει ἀποτέλεσμά τι· τὸ δὲ ἀποτέλεσμα τοῦτο δὲν ἦτον ὅτι εἶχον ἀποσπάσει ἐκ τῶν ψυχῶν τῶν Φινλανδῶν τὰς ἐθνικὰς παραδόσεις· ἀλλ' ὅτι εἶχον κατορθώσει νὰ προσθέσωσί τινας ἰδέας περὶ Χριστιανισμοῦ. Οἱ δὲ δυστυχεῖς ἄνθρωποι δὲν ἐδύναντο ν' ἀπαρνηθῶσι τὴν λατρείαν τῶν θεῶν, οὓς καὶ οἱ προπάτορες αὐτῶν ἐλάτρευον· ἀλλ' εἶχον ἀκούσει αὐτοὺς τοσοῦτον ἐγκωμιάζοντας τὴν ἀρετὴν τῶν ἁγίων καὶ τῶν ἀποστόλων, ὥστε ἐνόμισαν ὅτι πρέπει νὰ προσπαθήσωσι νὰ τοὺς καταστήσωσιν εὐνοϊκοὺς διὰ προνομίου τινός.

Ἐν τῇ μυθολογίᾳ αὐτῶν ἐθαυμάσθησαν ὡς ὄντα ὑπεραν θρωπίνου φύσεως, ἐνεκωμιάσθησαν εἰς τὰς ᾠδὰς αὐτῶν· εἰς δὲ τὰς προσευχὰς ἐπεκαλοῦντο τὰ εἴδωλα τῶν προγόνων καὶ τὰς εἰκόνας τῶν ἱεραποστόλων, τὰ πνεύματα τῶν ὑδάτων, τῶν δασῶν καὶ τῶν ἀγγέλων, τοὺς ἥρωας Φινλανδοὺς καὶ τὰς χριστιανικὰς παρθένους. Ἠρώτησάν ποτε Φινλανδόν· τίνες εἰσὶν αἱ δύο μέγισται θεότητες, καὶ ἐκεῖνος ἀπήντησεν ὁ Θεὸς Βε—ι—νεμοένων καὶ ἡ παρθένος Μαρία.

Πρὸς ἀπαρτισμὸν τέλος τῆς θρησκευτικῆς μεταβολῆς τῆς ἀποστάτου αὐτῆς φυλῆς ἦτον ἀνάγκη νὰ ληφθῇ τὸ ξίφος εἰς βοήθειαν τῶν ἱεραποστόλων· διὸ περὶ τὰ μέσα τοῦ δεκάτου τρίτου αἰῶνος ὁ Βιργέρος Ἰαρλ ἐπεξέτεινε τὰς κατακτήσεις τοῦ Ἁγίου Ἐρρίκου καὶ παρέδωκε τὴν Φινλανδίαν εἰς ἕνα τῶν υἱῶν αὐτοῦ ὑπὸ τὸ ὄνομα δουκάτον. Τὸ δὲ 1293 Τορκέλλος Κονδισσὸν ὁ ἀντιβασιλεὺς τοῦ κράτους ἔπαυσε τοῦ νὰ καθυποτάσσῃ τὴν χώραν, καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ φρούριον. Ὁ ἐπίσκοπος Πέτρος Βεστερᾶς τὸν συνώδευσεν εἰς τὴν ἐκπεραίωσιν ταύτην, καὶ μετεχειρίσθη μεθόδους ἐνεργητικωτέρας τῶν προκατόχων του πρὸς ἐπαύξησιν τοῦ χριστιανισμοῦ· περιεστοιχεῖτο δὲ πρὸς τούτοις καὶ ὑπὸ στρατιωτῶν, οἵτινες ἐπέφερον φοβερὸν συμπέρασμα εἰς τὰς προτροπὰς αὐτοῦ. Ὅσοι ἐκ τῶν Φινλανδῶν ἀπεποιοῦντο εἰσέτι νὰ πιστεύσωσιν εἰς τὴν ἰσχὺν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, δὲν ἐδύναντο νὰ μὴ πιστεύσωσιν εἰς τὴν ἰσχὺν τοῦ ὀξυτάτου δόρατος τοῦ φερομένου ἐπὶ χειρὸς ῥωμαλέας. Οὕτω λοιπὸν τὸ μὲν διὰ τῆς ἰσχύος, τὸ δὲ διὰ τῆς προσελκύσεως κατώρθωσε νὰ βαπτίσῃ ὅλον τὸ ἔθνος καὶ ἡ θρησκευτικὴ κατάκτησις ἐπεσφράγισε τὴν πολιτικήν. Ὁ Πάπας ἐχορήγησεν εἰς τὴν Σουηδίαν τὸν τόπον, τὸν ὁποῖον αὕτη ἔμελλε νὰ μεταπείσῃ εἰς τὸν χριστιανισμὸν, καὶ τότε οἱ μὲν ἱερεῖς ᾠκοδόμουν ἐκκλησίας, οἱ δὲ βασιλεῖς φρούρια· ἐδῶ ἔβλεπέ τις νὰ ὑψοῦται μοναστήριον, ἐκεῖ παλάτιον ἡγεμόνος. Ἀλλ' οἱ βασιλεῖς τῆς Σουηδίας ᾐσθάνθησαν τὴν ἐπισημότητα τοῦ τόπου, τὸν

(1) *Ποιηταὶ τῆς Σκανδιναβίας.*